

gets Fleertal; thi de Forslag, Udvalgets Fleertal har gjort, ere saalangt fra en Lettelse for Øverne, at de endogsaa i mange Forhold og især i de Amter, der skulle afløse store Summer af Bropenge, ikke engang ville erstatte den nye Byrde, de skulle overtage. Jeg maa saaledes paa det Bestemteste opfordre det høitærede Thing til at følge Udvalgets Fleertal i de Ændringer, der ere foreslaaede. Disse Forslag af Udvalgets Fleertal ere fremkomne efter modent Overlæg, og Fleertallet er for at tilveiebringe Enighed i dette ubehagelige Forhold gaaet saa langt bag ved det, som efter vor Mening vilde være det Rette, at vi ikke see at kunne gaae videre uden at gjøre Øverne af Brokorn Uret, og jeg kan derfor, som sagt, ikke andet end paa det Bestemteste opfordre det ærede Thing til at følge Udvalgets Fleertal i de her foreslaaede Ændringer til Loven.

Monrad: Jeg maa rigtignok aldeles fastholde det, som jeg tidligere har udtalt i denne Sag, og som stemmer overeens med, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amtes 2den Valgtreds (Tscherning) har yttret, at det er en meget farlig Bei, vi træde ind paa, naar vi begynde at røre ved saadanne gamle Afgifter og Paalæg; det kan føre os langt videre, end vi egentlig selv tænke paa, naar vi ikke betragte denne Slags Afgifter som een gang regulerede og som hvilende paa vedkommende Giendom som en reel Byrde. Jeg troer derfor, at vi bør følge den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, deri, at vi stemme imod de Forslag, der ere stillede af den Rigsdagsmand, der sidder bagved mig (Bregendahl),

men at vi ikke bør følge ham med Hensyn til de Forslag, som han selv har været med at stille i denne Henseende. Vi bør vistnok i alt Væsentligt holde os til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, hvilket forekommer mig at have taget ethvert billigt Hensyn til de Grundsætninger, som vi i det Hele taget have fulgt ved saadanne Sagers Ordning. At gaae den af Udvalgets Fleertal foreslaaede Bei vilde føre os langt videre, i Særdeleshed naar vi tillige vilde trække Statskassen ind med, hvilket man gjør ved de Forslag, der ere stillede til § 11. Vilde man slaae ind paa en saadan Bei, vilde der f. Ex. i Kjøbenhavns nærmeste Omegn være Afgifter, som vilde medføre meget betydelige Udgifter for Statskassen.

Jeg troer derfor, at hvad der er opstillet i Loven, er et sundt og rigtigt Princip, men at det derimod vil bringe os ind paa en Bei, hvorom vi ikke vide, hvorhen den vil føre os, dersom vi lade os formaae af den ærede sidste Taler til at stemme for nogle af de her stillede Ændringsforslag. Det er blevet anført som en betydningsfuld Indvending imod Lovforslaget, at Brokornsyderne kom til at betale to Gange, nemlig for det første det 25-dobbelte Beløb af deres Brokorn, og dernæst kom til at deeltage i Afløsningen med Amtets øvrige Beboere; men man maa vel lægge Mærke til, at de allerede nu betale to Gange; de betale nemlig deels som de, der yde Brokorn, og deels som de, der yde Bropenge (Stemmer: Nei, Nei! Nørgaard: Den ærede Rigsdagsmand kjender ikke til Sagen!).